

opusdei.org

Prve su žene u Opusu Dei bile revolucija

Intervju objavljen u „Diario de Navarra“ s povjesničarkom Inmaculadom Alva, koautoricom nove knjige o prvim ženama u Opusu Dei.

1.02.2023.

Intervju Sonsoles Echavarren s Imaculadom Alvom objavljen u Diarrio de Navarra.

Mlade žene koje su tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća

slijedile poruku utemeljitelja Djela, tada mladog svećenika, a danas svetog Josemarije Escriva de Balaguer, bile su uistinu pionirke. Te bi se sveučilišne žene čak mogle nazvati "revolucionarkama", u onim godinama kada su se žene još uvijek smatrale maloljetnicama i za gotovo sve im je trebalo dopuštenje oca ili muža. Povjesničarke Inmaculada Alva i Mercedes Montero, profesorice na Sveučilištu u Navarri, objavile su knjigu o ovim revolucionarnim ženama pod naslovom *El hecho inesperado. Mujeres en el Opus Dei (1930-1950)* [Neočekivani događaj. Žene u Opusu Dei (1930-1950)].

Josemaria Escriva de Balaguer osnovao je Opus Dei 1928. U početku je bio samo za muškarce. Kada i zašto je odlučio prihvatiti žene?

Bilo je to 14. veljače 1930. Dok je slavio Misu, dobio je novo svjetlo:

njegova poruka o težnji za svetošću usred svijeta i potrebi da Božje svjetlo dopire posvuda bila bi osakaćena da nije uključivala žene i obitelji.

Ovo je bila iznenađujuća odluka u Španjolskoj prije Druge republike i u društvu koje nije priznavalo prava žena...

Tada su samo 8% studenata bile žene. A većina je studirala humanističke znanosti ili farmaciju, koji su se smatrali najženstvenijim područjima. Bilo je žena koje su radile profesionalno (kao učiteljice, medicinske sestre...), ali obično bi se, čak i da su to radile, kad bi se udale, potpuno posvetile obitelji. Ženski uspjeh bio je u kući.

S obzirom na ovu pozadinu, kako je utemeljitelj stupio u kontakt s prvim ženama u eri kada su napuštale svoj obiteljski dom samo da bi se udale ili ušle u samostan?

Ono što je sveti Josemaria učinio bilo je nešto sasvim revolucionarno. U 30-im godinama vrlo malo žena se posvetilo njegovom apostolskom radu jer nisu dobro razumjele njegovu poruku. Većina su bile vrlo pobožne žene koje su na kraju otišle u samostan. U ovom desetljeću osnivač je bio kapelan nekoliko bolnica u Madridu. Tamo je upoznao dvije bolesne žene, Mariju Ignaciju Garciju Escobar i Antoniju Sierru, koje su bile prve žene u Opusu Dei. Shvatile su da je njihovo poslanje moliti i prinositi svoju patnju kako bi Djelo išlo naprijed. Došle su i druge žene, sve u dobi od 20 do 30 godina, od kojih je većina bila zaposlena. Na primjer, Carmen Cuervo i Modesta Cabeza, koja je bila pijanistica. Potonja je doživjela spaljivanje crkve dok je bila u njoj, te doživjela tako veliki šok da je nakratko završila u duševnoj bolnici.

Ali građanski rat paralizirao je svačije napore...

Sveti Josemaria, prije nego što se preselio u Burgos, potražio je utočište u honduraškom poslanstvu u Madridu. Odatle je razmjenjivao pisma s jednim od prvih numerarija, Miguelom Fisacom, koji je bio skriven u spušenom stropu svoje kuće kako bi izbjegao pogubljenje zbog svoje vjere. Njegova sestra Lola donosila mu je ova pisma. Tijekom tih godina korištene su neke šifrirane riječi kako bi se izbjegle sumnje od strane cenzora. Osnivač u svojim pismima sebe naziva "djedom", a članove Djela naziva svojim "unucima". Isus je "Don Manuel", a Djelo se naziva "djedov posao". Zahvaljujući tim pismima Lola Fisac je saznala za poruku Opusa Dei, te je na kraju rata zatražila pristup.

Sukob završava i zemlja počinje obnovu. Događa li se isto s Opusom Dei?

Da, to je drugo rođenje. Ali Španjolska nazaduje i žene završavaju u još lošijim uvjetima nego početkom 30-ih. Djelo ima vrlo malo žena. Prve dvije su umrle, a utemeljitelj moli ono malo preostalih da svojim prijateljima govore o veličini kršćanskog poziva laika.

I razumije li prosječan čovjek na ulici ovu poruku? Jer mnoge su obitelji kritizirale svoje kćeri koje su napustile svoje domove...

To je istina. Prve su šile, molile i malo više radile. No ubrzo su stigle neke žene koje su uistinu shvatile poruku osnivača (Narcisa González Guzmán, Enrica Botella i Encarnación Ortega). U isto vrijeme, neke su osobe Opus Dei gledale kao pomalo “napola pečen”. Jednom je jedna od učenica Guadalupe Ortiz de Landázuri (još

jedna od prvih žena u Djelu, koja je bila profesorica kemije u školi u Madridu) rekla da je njezina učiteljica upletena u "nešto čudno". "One su časne sestre koje lakiraju nokte i rade u vanjskom svijetu", napisala je. Tijekom tih godina, žene Djela posvetile su se prvenstveno, ali ne isključivo, domaćim poslovima u centrima za muškarce.

Onda se nisu mogle posvetiti svom profesionalnom radu?

Osnivač ih je uvjeravao da će se s vremenom samo oko 10% žena Djela morati posvetiti kućanskim poslovima, a među njegovim kćerima bit će liječnice, arhitektice, novinarke... U to ih je uvjeravao kada su žene još uvijek činile samo 8% sveučilišnih studenata u Španjolskoj.

No, unatoč tome, potaknuo je pokretanje izdavačke kuće i studentskog doma za studentice 1947. godine...

To su bile dvije prekretnice. Izdavač Minerva, prva izdavačka kuća u Španjolskoj koju vode žene i za žene, viđena je kao način da se potakne kulturološki studij. Osnivač je shvatio važnost sveučilišnih žena za širenje kršćanske poruke u društvu. I mnoge studentice medicine, fizike, filozofije i književnosti počele su tražiti prijem u Djelo. Među prvima je bila mlada Navarčanka Rosario Arellano, čiji je brat već bio numerarij. Planirala se udati, ali nakon duhovne obnove koju je vodio osnivač, otkrila je vlastiti poziv numerarije.

Godine 1950. započela je međunarodna ekspanzija Opusa Dei. Jesu li žene morale napustiti svoja zanimanja?

Bilo je slično onome što se dogodilo s muškarcima. Baš kao što je utemeljitelj zamolio mnoge od prvih muških numerarija da postanu

svećenici radi apostolata, mnoge su žene zamoljene da odu u Sjedinjene Države, Englesku, Meksiko, Argentinu, Gvatemalu, itd. za širenje apostolskog rada i otvaranje centara. Svi su se morali žrtvovati.

A danas su 70% žena u Opusu Dei udate žene?

U 40-ima, tipični član Opusa Dei bio je muškarac numerarij sa sveučilišnom diplomom; trenutno je situacija potpuno drugačija. Žene sada čine većinu članova Opusa Dei. 70% žena je udano (supernumerarije), mnoge od njih su pohađale sveučilište. Kao numerarija, jako sam zahvalna što sam mogla napisati ovu povijest. Istraživala sam nešto što mi je poznato, a što je i moja vlastita priča. Nadamo se da će naša knjiga pomoći ljudima otvoriti oči za stvarnost u Crkvi koja je još uvijek uglavnom nepoznata.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prve-su-zene-u-opusu-dei-
bile-revolucija/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prve-su-zene-u-opusu-dei-bile-revolucija/) (30.03.2025.)